

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četiri leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 470.

4 nvč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, ovrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novejša vesti.)

Budimpešta 22. »Pester Lloyd« javlja iz Beleggrada: Bivši polkovnik Nikolić je priznal, da je najel Kneževića, da bi se maščeval nad Milanom zaradi postopanja istega proti njemu lanskega leta. Tudi bivšemu ministru Taušanoviću in okrožnemu glavarju v Šabcu, Andjeliću, se je dokazalo, da sta sokrivca Kneževićeva (?).

Berolin 22. »Westphälischer Courier« javlja, da so v Hatu aretirali nevarnega avstrijskega anarhista, ki se je nekaj dni skrival v tem mestu. Pri njem so našli mnogo pisem nevarnih anarhistov. Po dotičnih pogajanjih izroče anarhista avstrijskim oblastim.

Carigrad 22. Sultan je podelil srbskemu finančnemu ministru, Petroviću, veliki kordon reda medžidije in generalu Mostiću veliki kordon osmanskega reda.

Zagreb 22. Predsednik hrvatske zbornice je odklonil zahtevo združene opozicije, da bi se sklicalo izredno zasedanje zaradi dovolitve kreditov v pomoč raznim krajem, ki so trpeli po prirodnih dogodkih. Odklonitev se utemeljuje s tem, da revščina ni občna, ampak omejena na posamične okraje in da razpolaga vlada z dovoljnimi sredstvi, da zamore pomagati prebivalstvu, ki je v resnici ubogo.

Pariz 22. Minister za vnanje stvari Delcassé je priredil zajuterk novemu nuneiju Lorenzelliju na čast. Istega so se udeležili Waldeck-Rousseau in uradniki nuneijature.

Rennes 22. Quesnay de Beaurepaire je dospel s svojim tajnikom semkaj. Ne ve se, je-li ga je poklical preiskovalni sodnik.

Pariz 22. V današnjem ministerskem svetu je izjavil minister za kolonije, da ministerstvo ne ve ničesar o kaki brzjavki, poslani Dreyfusu glede njegove soproge. Minister za poljedelstvo je opozarjal svoje druge, ki sklepajo trgovinsko pogodbo z severno Ameriko, da je treba o tej priliki zavarovati poljedelsko produkcijo Francije. Trgovinski

minister Millerand je podal zadovoljivih pojasnil v tem oziru.

Carigrad 22. Novoimenovani bolgarski diplomatični agent Gešov je prispel semhaj.

Rim 22. »Tribuna« brzjavljajo iz Londona, da ima agencija »Daniel« iz Shangaja sledečo vest: Italijanski poslanik v Pekingu Salvago-Raggi je izročil kitajski vladi opravičevanja italijanske vlade zaradi postopanja prejšnjega poslanika. Tsungli-jamen (urad za vnanje stvari) pa je namignil italijanski vladi, da bi bilo povsem nepotrebno ponavljati zahtevo o zakupu San-Munkega zaliva, ker se Kitaj hoče protiviti takim zahtevam, ako treba, tudi s silo.

Spomin na dan pred Visom.

Dinko Politeo priobčuje v »Agramer Tagblattu« nastopni članek:

»Jutri bo vihrala italijanska trikolora na razvalinah, ki ostanejo od utrd na otoku«. Te besede je pisal poslanec Boggio dne 19. julija 1866 z neke vojne ladije v vodovju pri Visu. Naslednjega dne je plaval sam po morju kakor — mrljč. Pismo so s truplom vred potegnili iz vode. Pismo je bilo naslovljeno na Depretisa. Ako se ne motim, je bil isti poslanec Boggio določen v to, da stopi na čelo uprave v Visu in vsega vztočnega obrežja morja Adrijanskega. Da je bil namreč Italijanom namen prisvojiti si Vis in vse vztočno obrežje, izhaja že iz besed, ki jih je admiral Persano govoril svojemu moštvu, predno je ostavil pristanišče v Ankoni, da odpotuje proti Visu. Italijanski načrti so bili preprečeni po junaštvu hrvatskih Likanov, ki so sestavljali posadko v Visu, in po hrvatskih mornarjih-junakih iz Dalmacije in Istre. Vis, ki naj bi bil kakor Malta nekaj ključ na Adrijanskem morju, je ostal avstrijski vsled najsijajnejše zmage na morju v tem stoletju, priborjene po hrvatski odločnosti in hrabrosti.

Od tedaj je minolo trintrideset let in danes

ako bi bil tebi pripovedoval svoje skrbi. A sedaj ne morem in ne smem več molčati. Čuj me. Tvoja mati je bila vajena udobnega, da, celo razkošnega življenja. V hiši njenih starišev ni nikedar ničesar primanjkovalo. Ko sem se oženil, sem lahko ustrezal njenim željam. V prvih letih je bila kupčija dobra. Španovićeva soproga je lahko imela vsega, česar je pozelela. Časi so se spremenili, dohodki so se zmanjšali, moje skrbi so naraščale, a tvoja mati se ni spremenila. Ne zamerim ji; bila je dobrega vajena in moja ljubezen je bila tako velika, da ji ne bi bil ničesar odrekel in naj bil moral radi tega postati hudodelec. Upal sem tudi vedno v boljše čase. Moje nade so niso izpolnile. Tvoja mati je obolela; s tem so se stroški povečali še bolj. Zdravniki, zdravila, kopelji — saj veš, kako je bilo! — vse je bilo drago. Poglej moje sive lase! Skrbi so mi jih pobelile. A vse mučne misli mi niso pokazale pota iz gmotne zagate. Iskal sem novih trgovskih zvez, novega kupčijskega terena, delal sem, da so mi roke opešale in mi je glava oslabela. Včasih je zasijal kakšen žarek upanja, a vselej se je pokazalo, da je bila le veša. In sedaj sem — propadel.

— Propadel! —

smemo pač vprašati, kakove posledice je imela ta zmaga?

Po našem skromnem menenju bi se bilo pač smelo pričakovati, da se Italija po takem porazu za vedno odpove aspiracijam na naše morje, da pa na drugi strani tudi avstrijska politika krene na pota, ki že vnaprej onemogočijo vsako pojavljanje irredentistiške poželjivosti. Zgodilo pa se je nasprotno. Opetovano smo se že spominjali dejstev, ki dokazujejo, da vsi činitelji in vse stranke v Italiji obračajo svoje poželjive poglede na naše obmorske pokrajine, katere označajo kakor italijanske, zapostavljajoči resnico in zgodovino. Ali tudi naša mornarhija ni premenila svoje politike.

Tu opisuje člankar, kako je bila avstrijska politika od takrat vedno ista in če so se zaleteli tu pa tam na boljšo pot, ostajali so sredi poti. Avstrijski politiki se niso ničesar naučili iz bitke pri Visu. Zdi se, da na Dunaju še zdaj ne poznajo npravi italijanskih agitacij, iz katerih italijanofilski življi erpijo svojo moč. Člankar opisuje dobro preračunjeno delovanje Lega Nazionale in kako podružnice te družbe v Gorici, v Istri in v Dalmaciji iz tržaškega vira dobivajo hrane in novih moči. Zakaj hočejo varati sami sebe? Vsega je kriva neodločnost vladne politike, ki se ne more odločiti, da bi krenila na pravo pot. Ker se je infiltracija z nemštvom izjalovila, vzdržujejo pa italijanstvo tam, kjer absolutno ni prostora zanje. Po bitki pri Visu je bila dolžnost vladajočim krogom, da bi že iz političke rezone izločili ptuji italijanski življi in da bi bili izpolnili opravičene zahteve hrvatsko-slovenskega naroda. Le tako bi bili ustvarili trden jez toliko proti vnanjemu irredentizmu, kolikor proti irredentovskemu gibanju v notranjem. Ta smér bi se bila morala kazati tudi v gospodarski politiki, sosebno glede železnice. Leta 1866 je bila naša sreča, da italijansko brodovje ni imelo dobrega voditelja. Kaj bi se bilo zgodilo, da so italijanske ladje blokirale Dalmacijo, ki še danes nima železniške zveze z notranjostjo? Dalmacija je še

P O D L I S T E K.

3

Ivan in Ljuba.

— Spisal Nekdo. —

Katastrofa jo je dohitela povsem nepričakovano. In oni udarci, ki so nas zadeli nepripravljene, so najhujši.

Nekega večera je Španović poklical Ljubo v svojo sobo.

— Hčerka moja, ako me ti ne rešiš, sem izgubljen, ji je dejal s tresočim glasom.

Ona ga ni razumela. »Kaj se je zgodilo? Kako naj bi ga rešila? Po glavi so ji švigali kakor utrinki razni fragmentarni spomini iz romanov, novel in poezij. V duhu je gledala ječe, vojake, biriče in vse mogoče nevarnosti, iz katerih se rešujejo junaki z nenavadnim pogumom, z močjo orjakov, v bolj romantičnih slučajih s pomočjo nadnaravnih bitij, z čudeži itd. A v kakšni nevarnosti naj bi bil njen oče? To ji je bilo popolnoma nepojmljivo.

— Tebi je to čudno, je nadaljeval oče. Doslej ti nisem nikdar omenil, v kakšnem položaju se nahajam. Čemu? Niti tega nisem mislil, da pride tako daleč z menoj, niti ne bi bilo kaj pomagalo,

— Da, hčerka moja. —

— Propadel! In jaz — jaz —

— Ti — ti edina me lahko rešiš. Ne samo mene. Tudi sebe. Kajti če mene obsodijo, je moje ime osramočeno. In to je tudi tvoje ime.

— Osramočeno! —

Ljubi se je zavrtilo v glavi. To ji je bilo kakor kakšna uganka. Razumela je, kar ji je oče pripovedoval. A to vendar ni nič nečastnega. Oče je skrbel za svojo družino, za svojo bolno soprogo, katere sicer konečno vsa zdravniška umetnost ni mogla rešiti. A to je bila pač njegova dolžnost.

— Pa kako, kako naj bi jaz pomagala? Jaz ne razumem teh rečij.

— Poslušaj me, Ljubica. Doslej sem molčal a vsej zadevi. Nisem ti hotel kaliti miru, kajti pomagati mi le ne bi bila mogla. Sedaj je drugače. Ako hočeš, mi lahko pomagaš. Viktor Malnar bi se rad oženil s teboj.

— Malnar? . . . Oče! To ni mogoče!

— Ti ga ne ljubiš? —

— Ljubim? . . . Kaj naj rečem? Kako naj ga ljubim? —

— Ne poznaš ga. —

— O, poznam. —

danes brez obrambe nasproti Italiji, če tudi je po zvezi z Bosno pozicija postala nekoliko ugodnejša.

Italija se glede Dalmacije še danes trdno drži tradicij Benečije. Ona sanja o nekadanjem »schiaivona«, od kjer je dobivala les za svoje ladje in je zajemala tudi drugega bogastva. Zdi se, da je Avstriji trden namen ohraniti ta »schiaivona« za — Italijo. Tudi gospodarske koristi Dalmacije se zapostavljajo koristim Italije, kakor dokazuje glasovita klavzula o carini na vino. Za tako politiko je ni najti primernejše besede, nego, ako jej rečemo »schiaivonska politika«. Ta politika je bila slaba že popred, po letu 1866, pa je postala nezmisel — delikt. Proti tej politiki se je dvignil hrvatsko-slovenski narod, ki kliče v polni zavesti: Mi nočemo biti schiaivoni, ampak hočemo ostati Hrvatje in Slovenci.

Ta klie naj bi enkrat čuli na Dunaju, so sebo, ko se spominjajo dneva pri Visu, ko so Hrvatje, spolnjujoči svojo dolžnost, toli junaški zavrnili italijansko poželjivost in so se svojo krvjo branili interese monarhije.

Politični pregled.

TRST 24. julija 1899.

K položaju. Nemškoopozicijske skupine puščajo sedaj nastopati jednega za drugim svoje batalijone papirnatih protestov proti vladi grofa Thuna, proti sklenjeni nagodbi, proti rabi § 14. itd.

Prva je stopila v areno nemška ljudska stranka, potem so se oglašili z jako energičnim protestom krščanski socialisti, a sedaj sti sledili še nemška napredna stranka in nemška svobodna zveza.

Glavni argument, ki ga vsi pošiljajo v boj, je ta, da se je z cesarskimi naredbami, objavljenimi ravnokar vsled avstro-ogerske nagodbe, ljudstvu odzela kardinalna konstitucijska pravica — pravica parlamenta za dovoljevanje davkov. Mi smo povdarjali že zadnjič in pri tem ostajemo tudi danes: kakor iskreno obžalujemo vsako novo breme, tako odklanjamo hinavstvo nemških strank, ki je prepleteno po vsej tej akciji opozicijskih strank proti naredbam grofa Thuna. Mi obžalujemo vsako novo breme v prvi vrsti iz ozirov do davkoplačevalca, čegar možnost do plačevanja davkov je itak že napeta do skrajnega. Drugače nemška opozicija: ona besni le zato, ker ni ona v takem položaju, da bi eventuelno ona sama mogla izdati — slične naredbe in na podlagi istega § 14. To ni nikaka borba za konstitucijske pravice ljudstva. Kolikokrat so prav oni že pogazili pravice ljudstva v upravi, na volišču in v parlamentu! To mahanje po § 14. ni drugzega, nego odiranje z lakti na desno in na levo, da bi se prerili do — vladnega korita.

Glejte jih n. pr. nemške krščanske socialiste, ki toliko kriče proti § 14. A kdo se ne spominja tega, kako so nedavno temu isti krščanski socialisti v deželni zboru Nižavstrijskem slovesno

— Ker je dvakrat ali trikrat v »Sokolu« in »Kolu« s teboj plesal? Odtod ga ne moreš poznati. Tako se ne spoznava moža. Meni se zdi, da je on prav prikupljiv človek. In on te ljubi. Čuj me, Ljubica. Ako bi šlo za kakšnega stareca, ki bi te hotel tako rekoč kupiti, ne bi slišala takih besed od mene. A Malnar je mlad, omikan mož, njegova ljubezen je pristna in če ga vzameš, postaneš morda lahko do cela srečna.

— Ne, ne, oče, nikdar. Kajti, nikdar ga ne bi mogla ljubiti. —

— To mi je čudno. Saj nisi vsegavedna; v bodočnost ne vidiš. —

— Vidim, oče, ker — ljubim drugzega. —

— Ah! — — —

Španović se je prijel za čelo, oči so mu dobile slep izraz, glasno je zastokal. Tema se mu je delala pred očmi in po tej temi so švigale čudne iskre, gori, doli, na vse strani; zaletavale so se mu v čelo, da ga je peklo, v oči, da mu je voda izbijala iz njih. In hkrati ga je obsla neka čudna groza. Bilo mu je, kakor bi se tla umikala pod njegovimi oslabilimi nogami in bi moral pasti v brezno neizmernosti. Z rokami je zamahnil v zraku in premagan od duševne boli je zajokal kakor otrok.

(Pride še.)

izrekli, da raba § 14. ni proti avstrijski ustavi, da je torej dopustna. Seveda jim je šlo takrat za njih volilno preosnovo za občino dunajsko!!

In pa to potezanje opozicijskih skupin za pravice parlamenta! Ali ni to strašna hinavščina in pa drzno čelo?! Parlament da je jedini poklican za sklep pogodbe, ali v isti hip naznanjajo, da začno z najljutejšo obstrukcijo, čim bi se sestel državni zbor in hočejo, in če ne pojde drugače, z brhijalno silo preprečiti volitve v delegacije, in nam torej napovedujejo najlepši parlamentarni pretep, v katerem bi bil v prvi vrsti tepen — parlamentarizem! Ali ni to tako, kakor ko bi kdo koga nabijal s kolom po glavi, da se je revež zgrudil na tla v nezavesti, a bi se hkratu napadalec še jezil, zakaj da oni napadeni ne skače zdrav in vesel?! Ni-li torej jasno vsakomur, da tu ne gre ni za ubogega davkoplačevalca, ne za določila ustave, ne za pravice parlamenta, ampak jedino le za vprašanje: kdo naj bo pri vladnem koritu?!

In da Nemeem res ne gre za nič drugzega, nego za nadvladje, katero bi si hoteli ustanoviti bodisi tudi na razvalinah svobode, to nam potrja neki nemški državnik v »Kreuzzeitung«, ki nasvetuje, naj se zasnuje nemško-poljsko nadvladje, a po vseh slovanskih okrajih, kjer bi se utegnili upirati takemu nasilju, naj se proglasi — obsedno stanje, to je: naj se s policijskimi sredstvi in proganjanjem uduši sleherni svobodni dih. In ljudje s takimi nazori govore, da se bore proti grofu Thunu v imenu pravice ljudstva, v imenu parlamentarizma in v imenu svobode!

Predsednikom slovanskega dobrodelnega društva v Petrogradu je izvoljen državni svetnik A. Vasiljev, ki pripada isti struji kakor general Komarov. Vasiljev je sedaj še le v 48 letu, a si je pridobil že velikih zaslug za slovanske narode. Zlasti v osvobodilnih vojnah na Balkanu je razvijal jako veliko in uspešno delavnost.

Z črnogorskega dvora. Priprave za poroko prestolonaslednika se vrše pridno. Skoro vse države so doposlale svoje zastopnike. Iz notranjosti Črnogore se pričakuje mnogo oseb. Sodijo, da na dan poroke bo na Cetinju najmanj 10000 gostov. »Information« piše iz Nikšića: Te manifestacije naroda so najboljši dokaz o spoštovanju, ki je uživa knežja hiša.

Nekateri časniki so neugodno poročali zdravstvenem stanju kneza. Vse te vesti pa so tendenciozne. Pred nekoliko dnevi je bil knez v Nikšiću, da si ogleda svojo lastno ustanovo, prelepo stolno cerkev v Nikšiću, ki se bliža svojemu zgotavljenju. Kdor je videl kneza, se je mogel uveriti, da je knez izbornega zdravja. Bil je celo jako dobre volje in nič ni kazalo na to, da bi bil telesno ali duševno bolan. Tendenciozno izmišljenje je tudi govorica, da bi se bil knez v pogovoru z nekim nekdanjim hercegovinskim ustašem neugodno izrazil o okupaciji. Za onega časa, ki ga navaja govorica, knez niti ni bil v Nikšiću, torej niti ni imel onega pogovora. Istotako so izmišljene vesti o nepovoljnem zdravstvenem stanju prestolonaslednika. Dedni princ izgleda naravnost izborni. Sicer pa pričakujejo na Cetinju za poroko mnogo poročevalcev vnanjih listov, in isti bodo imeli priliko prepričati se na lastne oči o zdravju obeh knezov.

Atentat na kralja Milana. Število sumljivih — to je onih, katerim Milan prav ne zaupa — rase. In mej temi so sami odlični možje. Tako so n. pr. naložili generalom Bogičeviću, Franasoviću in Belimarkoviću — ta je bil svojedobno tudi regent in potem vojni minister — da se nimajo mešati v sedanje dogodke, sicer zgubé penzijo.

V nasprotju z širokoustnimi poročili iz Belegrada, javljajo iz Zemuna, da preiskava ni donesla nikakega dokaza za skrivno zaprtih radikaleev in da se »napadalec« Knezevič sam zapleta v vedna protislovja. O polkovniku Nikoliću je trdil n. pr., da je on intelektualni provzročitelj »atentata«, a ko sta si stala lice v lice polkovnik in napadalec, je rekel le ta, da polkovnika ne pozna. Ni čuda torej, da je malone vse evropsko novinstvo jelo dvomiti na resničnosti atentata, kar baje ni ostalo brez utisa tudi na oblastneže v Belegradu. Zlasti pa da je Avstro-Ogerska poslala resnih svaril Beligrad.

Domače vesti.

Dr. Simom Pertot v pokoju. Prosektor tukajšnje bolnišnice, naš rojak in vrl rodoljub g. dr. Simon Pertot je stopil iz zdravstvenih ozirov po lastni zahtevi v pokoj. O tej priliki mora celo »Piccolo« dičnemu Slovence priznati velike zasluge, ki si jih je pridobil za bolnišnico in znanost tekom 27letnega delovanja. V ožgled hvali od take strani bilo bi odveč, če bi hvalili še mi. Dal Bog, da bi vrl rodoljub užival zaslužen pokoj še mnogo mnogo srečnih let!

Imenovanje. Njegovo Veličanstvo je imenovalo župnika in dekanatskega upravitelja v Malem Lošnju, dra. Antona Grškovića, kanonikom v katedralnem kapitelju na Krku.

Ivan Rendić. Slavni naš kipar Ivan Rendić se preseli iz Trsta v Zagreb. Tudi on je moral občutiti fanatizem naših Italijanov, ki ne priznava tudi umetnosti in nje genijem. To je prisililo Rendića, da odhaja. Rendić je umetnik, s katerim bi se moralo ponašati vsako mesto. Oni divni umotvor pred južnim kolodvorom, spomenik 500-letnice zveze Trsta z Avstrijo, je Rendićevo delo. Kakor znano, je pa ta spomenik kurioziteti tudi zato, ker ga morajo stražiti noč in dan. Pred kom: tega ne treba praviti.

Rendić pa ni le velik umetnik, ampak tudi blago bitje, kateremu mora biti človek dober. Toda odnošaji in izvestni ljudje v Trstu so podivjali tako, da so tu proganjani tudi dobri ljudje le zaradi njih narodnosti. Nasprotovanje Rendiću od strani Italijanov je tem odurneje in — nekulturno, ker se je Rendić izogibal vsemu javnemu življenju in je živel le svoji umetnosti. Rendić odhaja v prestolnico svojega hrvatskega naroda, kjer žive manje »kulturni«, ali — bolji ljudje!

K prazniku sv. Cirila in Metoda. »Naši Slogi« piše ugleden svečenik iz Istre mej drugim nastopno: »Ephemerides liturgicae«, ta v Rimu izhajajoči obredni list, ki je pod neposrednim nadzorstvom sv. stolice, je odgovoril nekemu nadškofu, ki se je obrnil do njega prav radi praznika sv. Cirila in Metoda:

»Festum Ss. Cyrilli et Methodii etiam ubi dieti Sancti sunt Patroni, amplius non potest de jure celebrari die 5. julii, nam . . . Diximus »de jure«, quia si privilegium expetatur, non dubitamus quin concedatur«. (Vide Ephem. lit. an. XIII. pag. 365.)

Mi Slovani moremo torej lahko zadobiti ta privilegij, da bomo tudi nadalje dne 5. julija slavili praznik sv. Cirila in Metoda! Zato bi bilo prav nujno, da bi se vsa naša slovanska duhovščina obrnila s skupno prošnjo do svojih škofijskih ordinarijatov, ki nam prav lahko zadobe ta privilegij od sv. stolice, da namreč pri nas ostane dan 5. julija kakor praznik sv. Cirila in Metoda, kajti s tem se bo najbolje vspodbujala pobožnost v ljudstvu, ki se je tako rekoč že priučilo praznovati ta dan sv. naših apostolov.

Zato bi bilo prav umestno, da se naša slovanska duhovščina obrne do svojih škofov, prosé svoje duhovne poglavarje, da nam iz Rima od sv. stolice zadobe ta privilegij.

Zjasnilo? »Slov. list« meni, da se je na Goriškem zjasnilo. Po našem menenju je to menenje dokaj drzno. Mi bi rekli poprej, da se je — stemnilo. Veseli se, kdor more na razkolu v toli kritičnih časih, mi se ne moremo. Le čitajte laške novine, s kako slastjo poročajo o navstalem sporu! Kajti že dosedanji pojavi pričajo vsakomur, da spor ne ostane omejen na poslušne kroge, ampak je že vrgel svoje temne sence med narod sam. Da, temne sence se vlačijo po političnem obzorju goriških Slovencev in »Slovenski list« nam govori o — zjasnenju. Ali ni ob tem reku pred strankarskim stališčem ubežalo bolje prepričanje?

Tako delajo v deželi, kjer je liberalceev in krelkaleev, a ni Slovencev! Pod tem naslovom nam pišejo iz vztočne Istre: Pred sabo imam sledeči akt: Zuotraj: Protocollo assunto con — — — all' oggetto di rilevare la pertinenza itd. Zunaj: Nota. Si ha l'onore di trasmettere a la Spettabile Podestoria di Radmansdorf Corniolia itd. L'Amministrazione dell'Ospitale civico. Trieste adi itd. Na drugi strani: Mestni občinski urad Radovljica vlož. . . . št. . . . An das Civil-Spital in Triest. Mit der diensthöflichen Mittheilung, dass N. N. hierorts gänzlich unbekannt ist. Stadtgemeindeamt

Radmannsdorf am... (Podpis) Pečat nemško-slovenski. Nemški tekst je na prvem mestu in večji od slovenskega! Kaj naj rečemo o takem postopanju? Ali meni županstvo v Radovljici, da si je pridobila kako čast s tem, da je odgovorilo na italijanski dopis v nemškem jeziku? Ali je morda mislilo, da v Trstu, ležečem na slovenski zemlji, ne razumejo slovenski? Ali meni morda isto županstvo, da je moralo pokazati, da znajo tudi v Radovljici nemški? Županstvo v Radovljici naj bo prepričano, da si z nemškim uradovanjem ne pridobi prav nikake časti niti ugleda, pač pa je deležno le pomilovanja nasprotnikov.

Zares žalostno! Mi v Primorju ob obalah Adrije se moramo boriti na življenje in smrt za vsako drobtinico, v Trstu se moramo pritoževati na višje in najvišje instance, ako hočemo, da magistrat rešuje slovenske vloge, a to, kar si priborujemo s težavo, nam kvarijo oni, ki bi nas imeli podpirati moralno in materialno. Vzemite si bo, ki te tepe in poljubuj jo! Taki smo!

Včerašnji slavl. Slavje v Pobjah je vspelo sijajno. Udeležba velika. Samo iz Trsta je bilo kakih 150 izletnikov. Dobro zastopano je bilo tudi agilno pevsko društvo »Slava« od svete Marije Magdalene spodnje. Red uzoren. Ta slavnost je tem pomenljivejša, ker je dokazala, da smo svoje pozicije pomaknili že tikoma pred Koper. Čujemo, da se je tudi slavnost v Padričah izvršila najlepše.

O obeh slavnostih spregovorimo seveda še.

Iz Sežane nam pišejo: Tu je nastal v petek zvečer ob 10. uri ogenj v hlevih kavarnarja in gostilničarja g. Jos. Štolfa. Takoj se je zbralo tukajšnje dobrovoljno ognjegasno društvo na liču mesta ter je pod spretnim vodstvom načelnika g. L. Mahorčiča preprečilo nadaljne nesreče in pogasilo ogenj. V dobri četrt ure je bilo že vse dovršeno in v to je treba le čestitati vrlemu poveljstvu in požrtvovalnemu društvu. Vsi navzoči so priznavali, da so ognjegaseci vršili svojo nalogo jako urno in umno in društvenemu načelniku je čestital celó sam e. kr. okrajni glavar. Škode je okolo 500 gld. Pa tudi vojaštvo, tu naseljeno, je bilo pripravljeno na pomoč in je sodelovalo. Hvala!

Celjski „helolet“ so zopet pretečeno nedeljo o priliki dohoda ljubljanskih kolesarjev v Celje pokazali, kaj da so. Kakor divjaki pritihovali so se, ko se je storila noč, v obližje »Narodnega Doma« in prežali na naše kolesarje. Metali so v vrt »Narodnega Doma« kamenje in pesek. Zasačili so Slovenci enega celjskih olikancev na tem delu, a policija ga ri hotela aretovati. Ko so se naši kolesarji podali na kolodvor, psovali so so jih celjski fakini z raznimi psovskami. Še na kolodvoru niso imeli miru. Gospodje železniški uradniki in drugi uslužbeneci so jako energično postopali proti razgrajajem, za kar jim gre čast. Seveda celjska policija je varovala le svoje Nemčurje. Vsa stvar pride pred sodišče, ker so kolesarji pozvedeli imena razgrajajcev. Tako čitamo v »Slov. listu«.

Novo društvo. Pišejo nam: Da le »v edivosti je moč«, skušamo dandanes bolj nego kedaj, bodisi na političnem ali gospodarskem polju. Istotako resnična je prispovica: »pomagaj si sam, in pomore ti Bog!« — To živo potrebo tesnega združenja, skupnega delovanja in samopomoči ne le za svoje osebe in stanovske koristi, marveč tudi za uspešno delovanje v duševni in telesni prid poverjenega jim ljudstva — to živo potrebo čutijo dandanes tudi katoliški svečeniki v obče, še posebno pa pri nas v Primorju. Res je, da so duhovniki že po svojem vzvišenem pokliu v neki tajnostni duševni zvezi med seboj, toda zunanje, glede na medsebojno občevarje, na medsebojno duševno in gmotno podporo so, žal, tako osamljeni in razcepljeni, da malo kateri stan tako. Ako pa ni rednega medsebojnega občevarja, tudi ni spoznavanja, ni skupnega in zložnega delovanja. A kdo trpi vsled te razkovanosti? Stanovske koristi, torej vsi tisti, katerim bi stan po svojem pokliu moral koristiti, ti so duhovniki sami in njim poverjeno ljudstvo. — Ako pa to velja v obče, lahko rečemo, da velja o slovanskem svečenstvu v Primorju v podvojeni meri. Ali ni v najnovejšem času iz nasprotnega nam tabora tužno odmeval glas, da treba slovensko svečenstvo, posebno v Istri, izpodrinuti, in gotovo ne iz družega namena, nego da bi tem lažje, hitreje in temeljiteje zatrl v ljudstvu vero in narodni čut!

Ako pa sovražniki slovanskega svečenstva vidijo v njem toli močnega protivnika uresničenju njih zlobnih načrtov, ako se hočejo oni ravnati nasproti svečenstvu po znanem reku: »divide et impera«, ali ni živa potreba, ali ni sveta dolžnost slovanskih svečenikov, da stoje tesno združeni rama ob rami na braniku za dragoceni svetinji vere in narodnosti? Potrebno je tesno združenje močij, potrebno je zložno postopanje, potrebno skupno delovanje.

Spoznavši to potrebo, ustanovili so nekateri duhovniki tržaške vladikovine novo društvo, naslovljeno »zbor svečenikov sv. Pavla« z sedežem v Trstu, ki pa je namenjeno za vse slovansko svečenstvo vseh škofij avstrijskega Primorja.

Namen društva je razviden iz tega, kar smo prej omenili o potrebi tesnega združenja duhovnikov v obrambo stanovskih koristi, za medsebojno duševno in gmotno podporo, za skupno delovanje v prosep sv. cerkve in poverjenega jim ljudstva.

Precej obsežna pravila je e. kr. namestništvo v Trstu že odobrilo, ko bodo natisnjena, razpošljejo se posameznikom, da se iz njih poučijo o novem društvu.

Dne 18. t. m. se je vršilo na Kozini prvo sobranje, na katerem se je društvo konstituiralo ter so bili izvoljeni v starešinstvo: g. dr. Anton Požar, starosta; gg. Fr. Stefanutti in M. Škrbec, podstarosti; gg. Sim. Frulić in Jos. Habat, tajnika; g. Iv. Slavec, blagajnik; g. Ant. Stemberger, nadzornik; gg. Fr. Bukovec, Još. Grašič in Jos. Knavs, razsodniki.

Kdor misli pristopiti društvu kakor člen, javiti se mu je pismeno g. statosti, dr. Antonu Požarju, kapelanu v Riemanjih, p. Boršt pri Trstu; denarne prispevke pa je pošiljati blagajniku Iv. Slaven, župniku v Repentabru, p. Opčina pri Trstu.

Nadejamo se, da bo novo društvo delovalo vsestransko uspešno Bogu v čast, cerkvi in narodu v korist, v kar pomozi Bog!

Razglas. Od finančne oblasti smo prejeli: S 1. avgustom 1899. stopi v veljavo cesarska naredba, s katero se deloma premenja zakon o davku na sladkor.

V smislu člena II. cesarske naredbe ter pravilnika glede dodatnega davka na sladkor, ki se je v to posebno izdal, bo dolžan vsakdo, ki bo posedoval 1. avgusta t. l. pesnega sladkorja, ki je prešel v svobodni promet, in sladkornatega blaga (sladčice, osladjeno sadje, čokolado, drugo blago iz kakao, negotove izdelke in liker) pismeno prijaviti vso množino v svrhu odmere dodatnega davka.

Oproščen dodatnega davka je le, kdor trguje se sladkorjem ali sladkornatim blagom, kdor prodaja tako blago na drobno ali ima obrt, v kateri se porablja sladkor, in sicer za skupno množino do 20 kilogramov; predstojniki drugih gospodarstev za sladkor in sladkornato blago pa za množino do 10 kilogramov.

Prijava se mora izvršiti od 1. do najpozneje 3. avgusta 1899. na dotičnem finančnem uradu. Predpisani obrazci se dobivajo brezplačno na oddelkih finančne straže. Za prijavo, ki se mora napraviti v dveh izvodih, se smejo porabiti jedino le uradni obrazci.

Koj po prijavi preiščejo finančni organi prijavljeno množino sladkorja in sladkornatega blaga, in se odmeri na podlagi dotičnega uradnega izvida dodatni davek, kateri zajedno zaznamuje prejemni urad na obeh izvodih prijave ter izroči jeden izvod prijavitelji stranki.

Dodatni davek znaša 12 vinarjev za vsaki kilogram sladkorja v čisti teži.

Dodatni davek, ki se je odmeril na podlagi izvida finančnih organov ter se je dal stranki na znanje za jednem izmed prijavnih izvodov, se mora plačati tekom osem dnij na tam navedenem prejemnem uradu.

Prejemnim uradom za dodatni davek na sladkor so se določile v obče e. kr. davkarje onih krajev, kjer se hrani dotično, obdačenju podvrženo blago; glede blaga, ki se hrani v mestu Trst in okolici, se določa prejemnim uradom glavni carinski urad v Trstu. Daljegledé blaga, ki je na Gradu, v Miljah, Izoli, Citanovi, Umagu, Fazani, Rabacu, Malinski in Baški, se določujejo prejemnim uradom tamonjši carinski uradi.

Kdor ne more plačati na jedenkrat dodatnega davka, dobi lahko, ako predloži finančnemu ob-

lastvu I. stopinje (finančnemu nadzorništvu), v čegar okraju so dodatnemu davku podvrženi predmeti, najpozneje do 3. avgusta 1899. prošnjo, v kateri naj se izrecno navedejo prošni obroki, ter plača koj prvi obrok in tudi točno plačuje dovoljene obroke, dovoljenje za plačanje davka v primernih obrokih do jednega leta. Za dobo 60 dnij, počenši s 1. avgustom do vstetega 29. septembra 1899. je vsakdo, ki trguje se sladkorjem ali sladkornatim blagom, kdor prodaja omenjeno blago na drobno ali ima obrt, v kateri se porablja sladkor, gledé dodatnega davka na sladkor stavljen pod posebno dohodarstveno nadzorstvo, vsied česar so take osebe tekom omenjenega časa dolžne izkazati se posebno gledé obdačenja, dobave blaga, odnosno plačanja povisane potrošnine za sladkor glede množine, ki so jo dobili finančni organi o vsakratnem preiskovanju v hraniščih, v obrtoviščih ali prodajališčih, v katerih se hrani ali prodaja sladkor ali sladkornato blago.

Ako se je opustila predpisana prijava dne 1. avg. t. l. posedovane množine sladkorja ali sladkornatega blaga, ali ako se je napačno napovedala njihova množina, slednjič, ako se je opustil izkaz gledé plačanja potrošnine na sladkor od strani gori omenjenih oseb, ki so v to obvezane za dobo 60 dnij, se kaznuje vsaki taki slučaj s štiri- do osemkratnim zneskom prikrajšanega ali prikrajšanju izpostavljenega davka, gledé katerega se je opustil izkaz.

Otvoritev železnice Ljubljana-Vrhnika.

Včera se je vršila po določenem vspredu slavnostna otvoritev železnice Ljubljana-Vrhnika. Lepo odičeni slavnostni vlak je odšel iz Ljubljane ob 9. uri zjutraj ter prispel na Vrhniko ob 10 uri 16 minut zjutraj, na vseh postajah navdušeno pozdravljan. Na konečni postaji Vrhniki je pozdravil slavnostne goste deželni poslanec gosp. Lenarčič ter jim zaklical presrečni dobro došli. Slavnostni gostje so se v to pripravljenih vozeh odpeljali k izviri Ljubljance (h kapelici Sv. Antona), kjer so bili prav po knežje pogoščeni. Stregle so jim domače dame, na čelu jim ljubeznjiva gospa Fröhlicheva, soproga vrhniškega pivovarnarja Fröhlichea, kateremu gre velika zasluga na prijaznem vsprejemu. Mej popotovanjem je svirala vojaška godba. Ljubljanski fotograf gosp. Landau pa je sprejel grupo slavnostnih gostov. Ob 1. uri popoldne se je otvoril slavnostni banket, z bogatim in finim menu-em v lepih prostorih »Katoliškega doma«. Ob šampanjeu se je otvorila vrsta zdravije, katere so se vrtile seveda o pomenu nove železnice za prijazni trg Vrhniko. Govorili so mej drugim podpredsednik konsorcija nove železnice, župan ljubljanski gosp. Ivan Hribar, zastopnik železniškega ministerstva pl. Wurmb, deželni predsednik Hein, vrhniški župan Jelovšek, deželni poslanec Lenarčič, deželni glavar pl. Detela in tovarnar Fröhlich.

Odhod v Ljubljano se je vršil ob 4. in pol uri popoldne mej živahnimi živio-klici na vrhniški postaji zbranih domačincev. Ker to utegne zanimati naše čitatelje, navajamo, da je novo železnico gradil domač konsorcij ter da je delo izvršil na občo zadovoljnost domači (ljublanski) podjetnik Filip Zupančič. Železnica meri od Ljubljane do Vrhnike 19.3 kilometrov s postajami Ljubljana, Brezovica, Log, Drenov Grič in Vrhnika. Redna vožnja traje, vstevši ustavljanja na postajah, 52 minut. Imena postaj so napisane izključno slovenski, a pri drugih napisih in naznanilih zavzema slovenščina prvo mesto. To je torej na Slovenskem prva železnica, ki kaže pretežno slovensko lice. Promet na tej novi progi je prevzela južna železnica. Interesantno za nas je, da je bila ljubljansko-vrhniška železnica istočasno koncesijonirana z vipavsko železnico ter da je prva že izročena prometu, dočim se o vipavski železnici še ne ve, kedaj se otvori in ali se sploh kedaj otvori. Ekscelencia Goëss, tukaj imate lepo polje za pritisk na italijansko »pohlevno« (?) večino, namesto da nagovarjate naše župane, naj prisilijo slovenske poslance, da bi šli brezpozgojno v deželni zbor goriški.

Prvi slovenski železnici želimo obilo uspeha.

Dražbe premičnin. V torek, dne 25. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Solitario št. 8, hišna oprava in mlatilni stroj; v ulici Nuova

št. 21, hišna oprava; v ulici Stadion št. 10, hišna oprava; v ulici Istituto št. 13, hišna oprava; v ulici Gheda št. 1, hišna oprava in biciklij.

Veliko poverjenke na tržaškem magistratu. P. n. gospodje občinarji in davkoplačevalci tržaški naj vedo sedaj, da je že dve leti minolo odkar je bivši uradnik na blagajni mestnega magistrata, neki Millatovich, okral mestno blagajno za kakih 24000 gld. Dve leti je že od tega, odkar se je mož odpovedal službi, prisiljen v to od predpostavljanih, ki so doznali, da ima mož groznih in — grdih dolgov, dve leti je od tega, odkar je mož izpuhtel iz Trsta in tri mesece je od tega, odkar je župan stvar prijavil državnemu pravdnistvu, a slavnim mestnim očetom se dosedaj ni — »Piccolo« vsaj trdi tako — niti sanjalo ni o tem. Ali ne meče to čudno luč na upravo občine tržaške? Ne davno so zapravljali okroglih 28000 gld., sedaj čujemo, da jim je poštenjak Millatovich odnesel okroglih 24000 gld. Ognj giorno una, kaj ne, dragi »Piccolo«. Sedaj pa reci kdo, da izvestni okoličani nimajo vseh razlogov navduševati se za to občinsko upravo?!

Kaj vse se v Trstu krade. Tržaški uzmoiviči so res ženjalni ljudje. Njihovo obzorje je široko. Ni ga predmeta, katerega bi ne vedeli uporabiti. Od priprostitih živil do predmetov luksurjoznega bogastva, od vozičkov do kanarčka, od svetilnic do dijamantov, od perila do bibliotek, vse zapada v ugodnem slučaju dolgim njihovim prstom. Sedaj so se podali na novo polje: začeli so krasti naslovne deščice z vrat na stanovanjih. Nekemu g. T. v ulici S. Appollinare je izginila steklena poščica z naslovem. Ista je vredna 3 gld. Stvar se je prijavila redarstvu.

»Svobodna ljubezen«. Avguštin T. in Marija Z. sta se poročila, kakor je to dandanes le prepogosto v navadi, po načelih — svobodne ljubezni. Mladi parček se je nastanil v ulici Riborgo ter užival tamkaj med mlade sreče. Ko pa je bil med polizan, si je Marička zaželela, da kakor hitro mogoče zapusti zopet kletko, v katero se je bila zadovoljno ujela. Nekega dne je izvršila ta svoj sklep. Zapustila je hišo svojega ljubimca. Žnjo pa je izginila tudi ena obleka in nekaj sraje Avguštinovih. Ne toliko zaradi škode, ki ni ravno velika, ampak iz žalosti, da ga je golobičica tako nenadoma zapustila, je T. prijavil stvar redarstvu.

Različne vesti.

Perzijski šah pride na Dunaj. Prihodnje leto obišče šah zopet Evropo. Podar se namreč na pariško razstavo in o tej priliki ostane nekaj časa tudi na Dunaju. Vesti o njegovi bolehnosti niso resnične.

Car — prijatelj znanosti. Car je nakazal akademiji znanosti 60.000 rubljev v svrhu, da si ista nabavi ladijo, s pomočjo katere se imajo preiskati novo-sibirski otoki in zanikovska dežela.

Delavsko gibanje. Iz Novega Yorka poročajo dne 22. t. m.: Štrajk tramwayskih uslužbencev v Novem Yorku in v Brooklynu je zaključen.

Lavra Marholm v bedi. Pisateljica senzacionalnih knjig o ženstvu: »Das Buch der Frauen«, »Zur Psychologie der Frau« in »Wir Frauen und unsere Dichter« ter avtorica mnogih krasnih novel se nahaja s svojim možem, pisateljem Olo Hausenom, v najhujši bedi. Oba sta namreč lanskega leta prestopila iz protestantizma v katoliško vero. Vsled tega so ju zapustili — kako blago! — vsi protestantovski založniki in časopisi. Nihče noče sprejemati njiju spisov. Neki list pozivlje katoliške Nemce, da bi podpirali nesrečni žrtvi svojega prepričanja. Zakonska živita v Monakovem.

Zgubljene ladije. Društvo »Veritas« objavlja nesreče na morju, ki so se se dogodile tekom meseca maja t. l. Glasom tega razglasa se je v navedeni dobi izgubilo 54 jadernic in sicer: 6 nemških, 13 severoamerikanskih, 14 angleških, 1 avstrijska, 1 brazilska, 1 čilenska, 1 francoska, 1 grška, 5 italijanskih, 8 norveških, 1 portugalska, 1 ruska in 1 švedska. V tem izkazu je obseženih tudi 14 slučajev, o katerih ni nobene vesti o dotični ladiji.

Parnikov se je poizgubilo isti čas: 9 angleških, 1 holandski in 1 norveški.

Zdravje papežev. »Pariški Figaro« objavlja sledečo vest iz Rima: »Lev XIII. — sto let! Tako pravi dr. Laponi v nekem članku, ki ga je z do-

voljenjem papeževim priobčil v latinskem časopisu »Vox urbis« Dr. Laponi opisuje pojedine faze bolezni papežev in potrjuje njegovo sedanje popolno zdravje. Rečeni zdravnik opisuje metodo zdravljenja in operacije, ki jo je izvel skupno z drom. Mazzonijem.

»Papež — tako pravi dr. Laponi doslovno — je dosegel zopet popolne svoje moči, poprijel se je zopet svojih prejšnjih navad, in nade je, da Njegovo svetost ob močeh, ki jih ima o nastopu svojega 90. leta, doseže tudi dobo 100 let.

Brzjavna in telefonična poročila (Zadnje vesti.)

Dunaj 24. »Wiener Allg. Montags Zeitung« je izvedela, da je avstro-ogerski odposlanec v Belemgradu takoj po prvih zatvorjenih ustmeno podal srbski vladi prijateljskih nasvetov, ki naj bi uplivali k zmernosti.

Bel 24. Cesar je vsprejel ostavko voditelja pisarne državnega zbora, sekejskega načelnika viteza Halbana. Istemu je cesar podelil komturni križ Fran Josipovega reda.

Madrid 23. (Komora.) Minister za notranje stvari, Datoizjavlja, da bo nadškof v Sevilli kaznovan, ako si bo upal konspirirati. Nadalje je minister zagotovil, da so vesti o pojavih v Barceloni pretirane. Krivei dobo zaslužene kazni. Prebivalci Barcelone obsojajo te pojave. Več poslancev iz Katalonije je izjavilo, da hočejo ostati Španjci.

Rim 23. »Agenzia Stefani« trdi, da ni res, da bi se bila italijanska vlada opravičevala pri kitajski vladi in da bi bil kitajski urad za vnvanje stvari izjavil ošefjelno, da bi bilo brez koristi ako bi se italijanska vlada potezala za najem zaliva Sanmun, ker bi se Kitaj eventuelno z silo uprl.

Barcelona 23. Povodom slavlja na čast francoskim mornarjem je prišlo sinoči do resnih izgrediv. Manifestanti so kričali: Živela svobodna Katalonija! Policija je rabila golo orožje ter je napravila mir.

London 24. »Times« javljajo, da v Pekingu trajno raste upliv japonske in se Kitaj in Japonska približujeta jeden drugemu vedno bolj.

Cetlinje 24. Veliki knez Kostantin kakor zastopnik carja in prine Mirko z mnogoštevilnim spremstvom so odšli v Bar, kjer se nahaja prine Danilo, da bo navzoč o prestopu princeze Jute k pravoslavju. Princeza dobi ime Milica.

Zaloga

pravega dalmatinskega vina iz lastnih hramov na debelo in za družine v malih sodčkih, za mesto in deželo, se nahaja v ulici Sanità na oglu ulice Annunziata.

Gregor Petrić.

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si paznauti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Riznovrstni perkal , moderno risanje, barve	
garantirane	po 15 nvč.
Fial perkal za srajce	24 "
Oxford , barve garantirane	19 "
Francozki sateni	28 "
Piquet , barvan in zlati	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
»moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
bela	21 "
Navidežno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
»za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderol , zadnji kraj	60 "

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vazenj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe moških oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Jakob Klemenc

je odprl na Kozini veliko zalogo različnega lesa. Priporoča se okoli in bližnji Istri.

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so največji češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahek tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“
Lawrin & Klement
v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo za zatiranje vseh parasitarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na željo poštnine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. **Frideriku Primas-u** v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri **Petru Debelich-u** v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: **Bolle**, Via Farneto; **Cilla**, Ponterosso; **Cumar**, Via Belvedere; **Jellersitz**, Barriera vecchia; **Mizzan**, San Giacomo; **Ongaro**, Via dell'Orologio; **Petrone**, Via Giulina in Cumar, Opčina.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.**

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poročtvom,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska Citalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.

Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadružnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Anton Širca
GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
» dalmatinsko	36 "
» istrsko	40 "
» namizno La	44 "
» » najfinejše	48 "
» » extra	56 "
» » specialitetno	60 "
» Posebno za cerkveno luč	38 "